
Jacob van Sluis (Tresoar Friesland) gaf aan waar beheerders rekening mee dienen te houden. Zelfs het Nationaal Archief ontkomt niet aan selectie bij de bepaling van wat wel en wat niet bewaard kan blijven. Helaas is het aandeel religie daarin niet bijzonder groot. Binnen de samenleving neemt het christelijk aandeel af, en dat vertaalt zich in het beleid van archief-bewarende instanties. Die worden geconfronteerd met het dreigende ‘dichtslibben van het verleden naar het heden toe’, door een onverwerkbaar grote kwantiteit aan documentatie.

Van Sluis schetste daarvan een helder beeld:

De omvang van archieven groeit naarmate we dichterbij het heden komen; ze worden inhoudelijk uitgebreider en gedetailleerder. Ik maak wel eens een vergelijking tussen kerkenraadsnotulen uit de 17de of 18de eeuw met die van onze tijd: die oude notulen zijn vaak niet meer dan besluitenlijsten, zonder dat er vastgelegd werd hoe men tot die besluiten gekomen was en welke overwegingen hebben meegespeeld. Moderne notulen weerspiegelen vaak een discussie en gaan gepaard met de nodige bijlagen als voorstudies. Wat de omvang nog verder vermeerderd is dat meer instellingen en meer personen zich bewust zijn van het belang van archiefvorming. Dat was vroeger anders. (...)

Laten we eens kijken naar kerkelijke collecties bij Tresoar. We nemen ze niet allemaal meer op. Aanvullingen op bestaande archieven worden nog geaccepteerd; nieuwe worden kritisch beoordeeld op hun toegevoegde waarde. Het is niet nodig om van elke kerkgemeenschap in elk dorp of elke stad dezelfde trends vast te leggen: secularisatie en leegloop, gebouwenbeheer, ontwikkelingen rond Samen op Weg en PKN. Voorts verzoeken we bij overdracht dat de archiefgever een selectie maakt plus een inventarisatie. We stellen dus eisen vooraf.

Over de wijze van aanleveren het volgende. We vragen om een vorm van inventarisatie mee te leveren. Dat geldt voor elk archief, ook voor overheidsarchieven. De standaardvoorwaarde is dat ‘archieven worden overgeleverd in goede, geordende en toegankelijke staat’; voor overheidsarchieven is dat een verplichting, aan particuliere archiefvormers verzoeken wij dit eveneens. Kerkelijke archieven willen we graag aangeleverd krijgen na uitgevoerde selectie (geen bankgiro-afschriften bijvoorbeeld), ordening (notulen, correspondentie e.d. op chronologische volgorde gesorteerd) en met een inventaris of inventariserende lijst van stukken. Dit inventariseren kan op verschillende manieren, variërend van een eenvoudige lijst tot een inventaris volgens de mooiste regels van de officiële ar-